

Selma Spahić o predstavi 'Sumnja'

27. 02. 2012. u 17:20:24

Radiosarajevo.ba

Redateljica Selma Spahić (1986.) do sada se, po mnogima, etablirala kao najznačajnije teatarsko ime u regiji. Njene društveno angažirane predstave odišu osobenim autorskim pečatom, kreativnim rješenjima i snažnom porukom. Uoči premijere predstave 'Sumnja' u produkciji Kamernog teatra 55, Selma Spahić nam govori o razlozima da, tragajući za temama, uvijek nabasa na one društveno najbolnije.

RadioSarajevo: Čini se da vas kroz vašu redateljsku karijeru stalno prati tema zlostavljanja djece. Zašto je tako?

Spahić: Da, na različite načine... I *Hipermnezija* se na određeni način doticala toga, i *Buđenje proljeća* i *Kako sam naučila da vozim*, a evo i ova. Vjerovatno ću to kompletirati pa odmaći na nešto drugo. Čini mi se da je razlog taj što mi je to najstrašnije od svega. Indoktrinacija jedne generacije koja je u suštini čista i kojoj se na taj način usađuje mišljenje o svijetu i svemiru - to je zastrašujuće, pogotovo kod nas. Kao apsolut istine prenosi im se mržnja s generacije na generaciju, a pri tom se uopšte ne objašnjava 'zašto'. Zašto to prenosimo na njih i gdje to dalje vodi u budućnost?

RadioSarajevo: Kome se takvim predstavama obraćate – mladima koji su potencijalne žrtve ili generaciji potencijalnih zlostavljača?

Spahić: Bilo bi divno kada bi to obuhvatilo obje publike, kada bi to mijenjalo moju generaciju i one starije. Bilo bi divno kada bismo tako mogli pomijerati utvrđene stavove. Ono što se meni čini realnije jeste to da možemo novim generacijama dati mogućnost izbora. To je važno jer su često usmjereni samo u jednom pravcu i ne daje im se širina, spektar mišljenja koja bi mogli da imaju.

RadioSarajevo: U našem društvu je zloupotreba djece još uvijek tabu. Kako to komentirate?

Spahić: Ono što sam otkrila u istraživanju za ovu predstavu ranije nisam znala, a to je koliko kanonsko pravo štiti svećenike koji su zlostavljali djecu i na koji način se to zataškava godinama. Imate slučajeve gdje su svećenici preko trideset godina zlostavljali djecu, na stotine djece, a negdje čak i na hiljade. Istina o tome se čuvala u tajnosti, a mnogi počinitelji su sasvim mirno penzionisani ili su umrli – ta vrsta nepravde mi je neshvatljiva.

S druge strane, ono što je zanimljivo s ovim tekstom je što vas ostavlja u sumnji, što ima i stranu klevete. To je veoma važno jer smo mi svi spremni da jedni druge osuđujemo bez dokaza. Kao da samo čekamo kada ćemo nekoga da osudimo ili negativno okarakteriziramo zato što time ostvarujemo sebe. To mi je takođe bilo zanimljivo iz aspekta našeg društva.

RadioSarajevo: Koliko ste uspjeli jednu takvu situaciju koja se dešava u kontekstu Bronxa primijeniti na aktuelnu situaciju u našoj zemlji?

Spahić: Ovaj tekst sam odabrala da radim zato što je takav – čvrst i odlično napisan. Meni je bilo prosto šteta da ga dekonstruišem i da u njega dodajem neke elemente koji mu ne pripadaju, zato što je stvarno odlično ispisan. Ovaj put sam se odlučila za nešto što je zapravo metaforički vezano uz nas. Nije 'prstom u oko', nije direktno, već je ispričano preko tog konteksta 1964. u New Yorku.

RadioSarajevo: Svojim predstavama većinom dokazujete da se može raditi vrhunska produkcija u kulturnoj stvarnosti koja je obilježena besparicom. Je li to vaše pravilo i dalje, je li to inače vaš teatarski stil ili je to zapravo jedini izlaz u nemogućim uvjetima?

Spahić: Ja ne znam drugačije da radim predstavu. Otkako sam završila akademiju pa do danas okolnosti se samo degradiraju, a finansijska situacija je sve gora i gora. Ipak mislim da svi nivou vlasti trebaju postati svjesni činjenice da mi ne možemo nastaviti raditi ako nemamo ništa. Pozorište može nastati u vrlo siromašnim uslovima, to je moguće, ali je važno da se društvo osvijesti da je nužno investiranje u kulturu. Po meni su kulutra i obrazovanje najvažnije stvari za budućnost.

Opširnije o predstavi 'Sumnja' pročitajte na [ovom linku](#)